

“Când au pus lucrătorii temeliele Templului Domnului, au așezat pe preoți în veșminte, cu trâmbițe, și pe leviți, fiii lui Asaf, cu chimvale, ca să laude pe Domnul, după rânduiala lui David, împăratul lui Israel.” Ezra 3:10

În ultimii ani, în bisericile baptiste din țara noastră s-a acutizat din ce în ce mai mult nevoia unei reforme a închinării prin muzică, având drept rezultat o serie de transformări, atât la nivelul repertoriului cât și al componenței formațiilor muzicale. Formațiile tradiționale, considerate greoaie, desuete, au fost înlocuite cu grupuri mici, dinamice, textele cântărilor au fost mai întâi adaptate în ideea unei mai bune exprimări, pentru ca mai târziu să fie abandonate, efortul concentrat al novatorilor având scopul declarat de a revitaliza închinarea adunării.

Ca orice revoluție, însă, aceasta presupune o perioadă de tranziție, ale cărei efecte s-au făcut din plin resimțite, în mod dramatic. Formațiile instrumentale (fanfara și orchestra) au dispărut în mod brutal, pe parcursul nici măcar al unei generații, corul bărbătesc, atât de apreciat cândva se mai reunește doar la înmormântări, în cazuri izolate, iar, întrucât educația muzicală nu mai constituie o prioritate, corurile de copii (care în tradiția altor popoare se încăpățânează să păstreze o înaltă ținută artistică), au devenit grupuri eterogeneacompaniate de către învățătoare.

Întrucât situația actuală nu poate continua pentru multă vreme, problema ar trebui abordată cu maximă seriozitate, pentru că în lipsa unor linii directe clare este puțin probabil ca lucrurile să evolueze în direcția bună, ajungând ca în final să avem o imnologie de proastă calitate, care să nu servească scopului primordial, de preamărire a divinității, din punctul de vedere al artei fiind privită mai degrabă ca nereprezentativă și lipsită de valoare artistică.

Se poate afirma cu temei că fiecare biserică baptistă are specificul propriu de a se închina. Însă această afirmație nu este suficientă pentru a susține eclectismul muzical. Am renunțat la ceea ce ni se părea ca fiind perimat dar, întrucât pentru bunicii și părinții noștri acestea erau repere solide, cu ce le înlocuim?

Cu siguranță nu este aici nici locul și nici spațiul pentru a elabora soluții, însă putem ridica unele probleme, cum ar fi textele cântărilor, care trebuie să se adreseze Domnului (binecuvântat fie Numele Lui) maniera de interpretare, care trebuie să fie curată, fără excese onomatopice. În fine, rezultatul trebuie să servească vieții comunității cât și individului, fără însă a uita că scopul principal al închinării este cel enunțat în al zecelea verset al celei de a treia cărți a lui Ezra.

Dorin Chereji

Telefon: (004) 0362-411252

www.biruinta.ro;

e-mail: contact@biruinta.ro

430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Roxana Chereji

Anunțuri

- Marti** - ora 18 - Studiu cu familiile
- Miercuri** - ora 18 - Repetiție de cor
- Joi** - ora 18 - Serviciu de închinare
- Vineri** - ora 18 - Studiu cu familiile
- Sâmbătă** - ora 17 - Întâlnirea de tineret
- Duminică** - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
- Pregătire pentru botez
- Duminică** - ora 10 și 17 - Servicii de închinare

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XIII, nr. 587 din 26 februarie 2012

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Lumânările**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

PRIMĂVARA MEA

După norii cenușii de iarnă
Sătul de munții grei de nea
Un neastâmpăr parcă mă încercă:
Să vină primăvara mea.

Acum că am scăpat de patimi
Și curățit la cruce-am fost
Eu știu că iernile din suflet
S-au răstignit și duse-au fost.

Ieșit complet de sub osândă
Primit de El prin mila Sa
Eu știu schimbările din suflet:
Cristos e primăvara mea.

Legat pe veci cu preț de sânge
Cristos Isus nu M-a lăsa
Cu nici un chip cuvântul nu și-l frânge
Aceasta-i primăvara mea.

Continuare pag. 2

Să fiu cu El în părtășie
Să-L știu alături la necaz
Oricât de greu un drum să fie
Sunt călător spre veșnicie
E primăvară azi.

Când mi-este greu pe calea aspră
Ori lacrimile-au izvorât pe ea
O mângâiere nelipsită este.
Aceasta-i primăvara mea.

Eu mă îndrept încet spre casă
Și într-o zi s-a întâmpla
Că în sfârșit voi fi acolo
Aceasta-i primăvara mea.

Și-oi plânge atunci cu lacrimi calde
De fericit nu mi-a păsa
Că las în urmă chin și trudă
Dar mă-ntâlnesc cu Primăvara mea
pastor Daniel CHEREJI

Continuare din pag. 1

Lumânările

Pentru pânza de iubire
e războiul cel mai greu:
Diavolul tot rupe fire,
noi le înnodăm mereu.

Judecă, dar fără ură
și cu gândul de-a zidi.
Nu mostra fără măsură,
ci cât poți și tu primi.

Când cei răi te trag pe sfoară
de obidă să nu strigi.
Ei te mint, tu strângi comoară.
Ei te-nșeală, tu câștigi.

Pentru orice pată, du-te
La Izvorul Salvator!
Dar cu cât o speli mai iute,
cu-atât iese mai ușor...

Dă cu grijă din tezaur
și ia seama la ce dai.
Cui vrea scump, dă-i snopi de aur.
Cui vrea ieftin, dă-i un pai.

Cum gândești, așa cuvântă:
Spune simplu ce-ai de spus.
Căci și ciocârlia cântă
numai cum i-e dat de sus.

Când se leagă rodu-n floare
slava ei se ofilește.
Dragostea cea roditoare
ca și floarea se jertfește.

Nu sfârșește viața-n groapă
nici pe cruce, nici pe ruguri.
Iarna, sub zăpada albă
toate crengile au muguri.

Dacă tu bârfești un frate
sau în cuget l-ai hulit,
sus în cer, de toate-acestea
va afla și cel bârfit.

Să fii rob, dar să fii fiu.
Să fii mort, dar să fii viu.
Să fii prinț, și să nu fii.
Să fii sfânt, și să nu știi...

Străbătând a lumii holdă,
auzeam un glas că strigă:
"Îndurarea se acordă,
dar iubirea se câștigă."

Mii de scoici percarii cară
ca să afle-un mărgărit.
Dar o piatră și mai rară
e un credincios smerit.

Între cei cu duh de ceartă
tu să nu te faci la fel.
Când un câine rău te latră
nu laștra și tu la fel.

Orice om văzut de-aproape,
zi de zi mai mic îți pare.
Doar Isus, pe-a lumii ape,
e mereu, mereu mai mare.

Plâng două femei ca-n ghiare.
Taina cine le-o cunoaște?
Una suferă și moare.
Alta suferă și naște.

Noi ne lăudăm cu Domnul,
cu tot harul Legii noi.
Însă Domnul oare poate

să Se laude cu noi?

Tot visând la multe lucruri,
la palatul ce nu-l ai
nici de el tu nu te bucuri,
nici de casa-n care stai.

Dacă noaptea te surprinde
printre gropi, pe drumuri grele,
bine e să ai la tine
cel puțin... lumânările.

Dacă noaptea te surprinde
printre gropi, pe drumuri grele,
bine e să ai la tine
cel puțin... lumânările.

Costache Ioanid

Un poet creștin a surprins în versurile sale următoarele:

*Da! Spuneți pretutindeni, da, tuturor
Da! Spuneți pretutindeni, Isus e Rege pe
pământ!*

Stăteam într-una din zilele acestea și mă gândeam cât de minunat este să fiu copilul Domnului și cât de minunat lucrează El în viața mea.

Atunci când am avut nevoie de ajutor, când nu știam ce decizie să iau, El a fost alături de mine și m-a întărit.

Dar mi-a mai trecut prin minte un gând și anume, acela că suntem adeseori atât de egoiști și ținem acest dar nemeri-

tat numai pentru noi. Una din dorințele pe care le am este aceea de a conduce spre mântuire măcar o persoană în fiecare an.

Este atât de îmbucurător să știi că Dumnezeu lucrează la inimile oamenilor, dar datoria noastră este aceea de a merge și a le spune oamenilor, celor din familiile noastre, prietenilor de Cel care schimbă vieți, Cel care dăruiește mântuirea, viața veșnică.

O afirmație care îmi place mult este aceasta:

Mergeți spuneți-le oamenilor de Isus, iar dacă este nevoie folosiți și cuvinte.

Buruian D. Marius